

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/53/2014
Identifikačné číslo spisu:	5912010030
Dátum vydania rozhodnutia:	21.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Bdžoch
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5912010030.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžoch a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 21. októbra 2014 v trestnej veci proti obvinenému R. F. vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1T 7/2012, o dovolaní obvineného podaného prostredníctvom obhajkyne Mgr. Paulíny Naništovej proti rozsudku z 30. januára 2012, č. k. 1T 7/2012-273, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. F. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom okresný súd schválil dohodu o vine a treste podľa § 334 ods. 4 Tr. por. uzavretú medzi okresným prokurátorom v Ružomberku 13. januára 2012 a obvineným R. F. na podklade, ktorej bol obvinený R. F. uznaný za vinného zo zločinu zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. júla 2011 v presne nezistenom čase v doobedňajších hodinách v obci F. na T. ulici v blízkosti železničnej trate pri obytnom karavane, ktorého majiteľom je N. L., nar. X. Z. XXXX, bytom F., R. F. opakovane kopal a udieral dlaňou a päťou do hlavy a tela A. N., následne dňa 21. júla 2011 v čase okolo 20.00 hod. v rozostavanej stavbe na ulici Z. v Q. oproti UNICREDIT Banke R. F. opätovne A. N., ktorá ležala, kopal a udieral dlaňou a päťou do tváre, hrudníka a horných končatín, čím spôsobil A. N., nar. X. Z. XXXX, trvalé bydlisko F., zranenia, a to šesť hojácich sa tržnozmliaždených rán veľkosti 1,5 - 2 cm šírky 0,5 - 1 cm v pravej spánkovotemennej oblasti hlavy, tupé poranenia tváre so vznikom okuliárového hematómu okolo oboch očí, zmliaždenie nosa, tupé poranenia na lícach, brade a dolnej pere vpravo, škrabanec na dolnej ploche krku vpravo a krvácanie v oblasti pravého kývača hlavy a jeho spojenia s hrudnou a kľúčnou kosťou, početné podliatiny na hrudníku vpravo aj vľavo, podliatiny na pravom ramene a ľavom ramene, podliatinu na chrbte pravej ruky, následkom čoho došlo k zlyhaniu riadiacich a regulačných funkcií centrálného nervového systému - mozgu v dôsledku krvácania pod tvrdú a mäkké blany mozgové, pri krvácaní do mozgových komôr a pri opuchu mozgu a následnej smrti A. N. dňa 21. júla 2011,

Za to bol odsúdený podľa § 147 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd ho zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd obvinenému R. F. uložil ochranné ústavné protialkoholické liečenie.

Podľa § 232 ods. 3 Trestného poriadku súd odkázal poškodeného A. N., nar. XX. A. XXXX v F., trvale bytom F. č. XXX, okres Q. s uplatneným nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť 30. januára 2012.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený sám i prostredníctvom obhajkyne dovolanie z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v podstate na tom základe, že podľa neho výsluchy poškodeného J. N. a svedkov V. L., M. F., L. C. a K. A. vykonané od 25. júla 2011 do 27. júla 2011 boli uskutočnené bez prítomnosti obhajcu. Taktiež pri jeho výsluchu 25. júla 2014 od 20.04 hod. do 22.35 hod. a po zadržaní toho istého dňa od 23.00 hod. do 22.35 hod. vyšetrovateľ neuviedol do zápisnice to, čo obvinený vypovedal a zároveň nebol dostatočne poučený o svojich procesných právach. Navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. v neprospech obvineného, aby zrušil napadnutý rozsudok i konanie, ktoré mu predchádzalo a prikázal Okresnému súdu Ružomberok, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci zistil, že v posudzovanej veci je síce dovolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa o schválení dohody o vine a treste prípustné podľa § 334 ods. 4 Tr. por. z dôvodu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda ak závažným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, avšak dovolanie nie je dôvodné.

Zásadným porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe (§ 37 Tr. por.).

V posudzovanej veci je síce pravdou tvrdenie obvineného, že jeho výsluchy dňa 25. júla 2011 boli vykonané v neprítomnosti obhajcu a taktiež aj výsluchy svedkov od 25. júla 2011 do 27. júla 2011, avšak výsluch obvineného R. F. bol znovu vykonaný 11. augusta 2011 v prítomnosti obhajcu JUDr. Ladislava Jančího, kde sa k spáchaniu skutku priznal a žiadal, aby bolo začaté konanie o dohode a vine a treste.

Pokiaľ ide o výsluchy vyššie uvedených svedkov títo boli vypočutí bez prítomnosti obhajcu obvineného avšak všetky tieto skutočnosti boli obvinenému známe hneď po ich vykonaní, pričom obvinený postup vyšetrovateľa nenamietal a dokonca sám sa dožadoval konania o dohode a vine a treste, k čomu aj došlo.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí o schválení dohody o vine a treste na č.l. 268 až 271 i z odôvodnenia napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva, že bol pred schválením dohody riadne poučený podľa § 333 ods. 3 Tr. por. a na všetky kladené otázky, teda aj na otázku pod písm. d/ tohto ustanovenia o jeho obhajobných právach odpovedal spôsobom „áno“ tak, ako to predpokladá uvedené ustanovenie.

Za toho stavu treba dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 371 ods. 4 Tr. por.

Podľa tohto ustanovenia dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ (teda aj podľa písm. c/) nemožno

použiť; ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju neskôr pred odvolacím súdom.

Na túto podmienku „námietky zásadného porušenia práva na obhajobu“ treba prihliadať i pri posudzovaní uvedeného dovolacieho dôvodu pri rozhodovaní o dovolaní proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste.

Táto dohoda je osobitným druhom konania, pričom jej podstatou je uzavretie obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom na jednej strane a obvineným na strane druhej o spôsobe ukončenia trestnej veci, po jej schválení súdom. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie svojej veci pred nezávislým a nestranným súdom na pojednávaní a trest mu súd uloží bez dokazovania viny.

V posudzovanej veci obvinený sám i prostredníctvom obhajcu mali v pôvodnom konaní dostatok možností namietat' uvedené porušenie zákona, čo však neurobili, hoci boli o tom dostatočne poučení.

Keď tak neurobili a naopak boli iniciátormi „dohodovacieho konania“ priznanie tohto dovolacieho dôvodu v dovolacom konaní by bolo popretím úmyslu zákonodarcu o ukončení trestnej veci uvedeným spôsobom. Navyše by mohlo viesť k špekulatívnemu konaniu zo strany obvinených ako v budúcnosti zmeniť rozhodnutie o schválení dohody o vine a treste v konaní o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku.

Za toho stavu najvyšší súd rozhodol tak, ako je vo výroku tohto uznesenia uvedené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.